

БОБИКЕВИЧ-СОРА Клавдія Ізидорівна (псевд. — Кабе; 10. 11. 1896, м. Вишниця, нині Чернів. обл. — 28. 08. 1971, м. Орадя, Румунія) — письменниця і громадсько-культурна діячка. Дочка [М. Бобикевич-Устиянович](#), онука [Миколи](#), небога [Корнила Устияновичів](#). Проживала у с. Вікторів (нині Галиц. р-ну Івано-Фр. обл.), а від 1905 — у с. Саджавка (крім навч. у пансіоні в Люцерні, Швейцарія — 1912–14), нині Надвірн. р-ну Івано-Фр. обл. 1918 з чоловіком І. Сорою, офіцером рос., а відтак румун. армії, який видавав себе за кубан. козака, переїхала до Румунії. Нетерпимість чоловіка до укр. патріотизму дружини, її прилюдного вживання рідної мови призвела до розлучення, й вона з двома синами залишилася сама. На поч. 1940-х рр. повернулася на Буковину. Щоб уникнути більшов. репресій, у березні 1944 залишила Чернівці і з родичами зупинилася в Прісаках (Румунія), восени того ж року переїхала до Валя Марє, а взимку — до Римника-Вилчі. Від літа 1951 — у Великому Варадині (нині м. Орадя). Новелістика Б.-С. присвячена склад. долі людей похилого віку («Сила», 1918, опубл. у «Часі», 1935, 21, 23 лип.; «Хто вияснить?», 1931, опубл. там само, 1934, 27, 30 трав.), наймички («Неволя» // «Час», 1939, 11, 13, 14, 16–18, 20, 21, 23 черв.), лихоліттю часів 1-ї світової війни («Маніжниця» // «Час», 1933, 30 квіт., 3, 5–7 трав.; проблемам молоді сім'ї («Молеві акорди» // «Час», 1935, 17 квіт.), безробітних («Роздоріжжя» // «Час», 1935, 3, 5,

6 берез.), марнуванню твор. здібностей жінки-письменниці («Штука» // «Час», 1931, 29 квіт., 1, 3, 5, 6, 8 трав.). Мати і сестра Б.-С. приятелювали з О. Кобилянською, пізніше запрошували її до себе. Майбутня письменниця була свідком цих теплих взаємин, і написала про них «Мої спомини» («Світ», 1928, № 15–18). Опублікувала низку публіцист. виступів, два варіанти есеїст. викладу історії українського народу — «З нашої славної минувшини» («Час», 1929, 9, 16, 23 трав., 6, 13, 20 черв.) і «З нашої славної давнини» (1930). Друкувалася в буковин. та галиц. часописах «Час», «Діло», «Дзвони», «Нова хата», «Великому ілюстрованому календарі “Прут” на рік 1926» (1925), альманасі «Наша книга» (1928; обидва — Коломия) та ін., виступала в пресі з матеріалами про К. Устияновича (брата її матері), зокрема зі статтю «Корнило Устиянович: маляр, поет і письменник» (1938), залишила спогади про діда М. Устияновича, Лесю Українку, співака М. Менцинського, багато писала про матір. Значна частина рукопис. спадщини Б.-С., зокрема літ.-художньої, щоденник. нотатки, мемуарні матеріали та листування, залишаються неопубл. і зберігаються в домаш. архіві дружини її сина Н. Сори та її дочки Х. Драган у м. Орадя.

Основні твори

Українські талани: Оповідання. Коломия, 1927; У Ольги Кобилянської // Нова хата. 1927. № 9; Таня // Наша книга: Альм. «Жіночої долі», з додатком календаря на рік 1929. Коломия, 1928; Хризантеми (Христова легенда) // Час. 1931, 12 квіт.; Проба (Автентичне) // Нова хата. 1932. № 4; У тіні героїв // Час. 1934, 4, 7, 8, 11, 13–15, 17, 18, 20, 22, 24, 25, 28, 29 лип.

Рекомендована література

1. Горак Р., Гнатів Я. Картки старого альбому // Молодий буковинець. 1988, 26 верес., 2 жовт.;
2. Дем'ян Г. В. Бобикевич-Сора Клавдія Ізидорівна // Там само. 1989, 12 берез.;
3. Його ж. Буковиною зі словом Тараса // Рад. Буковина. 1990, 6 берез.;
4. Його ж. Таланти Бойківщини. Л., 1991.

Г. В. Дем'ян

Бібліографічний опис:

Бобикевич-Сора Клавдія Ізидорівна / Г. В. Дем'ян // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35591>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).